

The Journal of International Civilization Studies
Uluslararası Medeniyet Çalışmaları Dergisi

Volume V/ Issue II
ISSN: 2548-0146, Nevşehir/ TURKEY
Geliş Tarihi/ Received: 01/06/2020
Kabul Tarihi/ Accepted: 05/07/2020

HOW SHOULD THE EDUCATION PROGRAM BE IN TURKISH EDUCATION DEPARTMENTS?

Doç. Dr. Hakan YALAP

Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi ABD

hakanyalap@hotmail.com

orcid.org/ 0000-0003-0300-2741

Doç. Dr. Sercan DEMİRGÜNEŞ

Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi ABD

sdemirgunes@gmail.com

orcid.org/ 0000-0002-5695-5071

Ahmet AKAY

Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türkçe Eğitimi ABD

ahmetakay8684@gmail.com

orcid.org/ 0000-0002-1217-5911

Abstract

The concepts related to the concepts of education and training can be shown as teacher, student and undergraduate programs. Teacher training has been a phenomenon that was scrutinized and criticized in the history of the Republic and before. In particular, training Turkish teachers has a special importance. An undergraduate program with a solid mission / vision is needed to train qualified Turkish teachers. Until today, many undergraduate programs related to Turkish teaching have been carried out. The first of these undergraduate programs can be considered as the 1998 program. Afterwards, the process was tried to be developed with the 2006 program designed with the philosophy of constructivism. With its pros and cons, with the 2018 Turkish Language Teaching program, it was aimed and targeted to train qualified teachers.

In this study, 1998, 2006 and 2018 Turkish Language Teaching programs were examined and the application problems in these programs were examined both qualitatively and quantitatively, and solutions were offered to the problems. Descriptive research steps were applied and data were determined through document analysis. As a result of the study, considering the teacher training practices in the world, a new undergraduate program proposal with elective courses

was made in accordance with the field education, vocational knowledge and general culture.

Keywords: *Turkish Education, Turkish Language Teaching Undergraduate Program, Teacher Training, Turcology*

TÜRKÇE EĞİTİMİ BÖLÜMLERİNDE EĞİTİM PROGRAMI NASIL OLMALIDIR?

Öz

Eğitim ve öğretim kavramlarının ilişkili olduğu kavramlar öğretmen, öğrenci ve lisans programları olarak gösterilebilir. Öğretmen yetiştirme ise Cumhuriyet tarihi ve öncesinde irdelenen ve eleştirilen bir olgu olmuştur. Öğretmen yetiştirmenin özelinde ise Türkçe öğretmeni yetiştirmenin ayrı bir önemi vardır. Nitelikli Türkçe öğretmeni yetiştirmek için misyonu/vizyonu sağlam bir lisans bir programına ihtiyaç vardır. Günümüze kadar Türkçe öğretmenliğini ilgilendiren birçok lisans programı yapılmıştır. Bu lisans programlarından ilki 1998 programı olarak kabul edilebilir. Sonrasında yapılandırıcılık felsefesiyle tasarlanan 2006 programı ile süreç geliştirilmeye çalışılmıştır. Artıları ve eksileriyle 2018 Türkçe Öğretmenliği programıyla nitelikli öğretmenler yetiştirmek amaçlanmış ve hedeflenmiştir.

Bu çalışmada 1998, 2006 ve 2018 Türkçe Öğretmenliği programları incelenmiş ve bu programlardaki uygulama sorunları hem nitelik hem de niceliksel olarak irdelenmeye çalışılmış ve sorunlara çözüm önerileri sunulmuştur. Betimleyici araştırma basamakları uygulanmış ve veriler doküman incelemesi yoluyla tespit edilmiştir. Çalışma sonucunda ise dünyadaki öğretmen yetiştirme uygulamaları da gözeticilerle alan eğitimi, meslek bilgisi ve genel kültür ders alanlarına uygun olarak seçmeli dersleriyle birlikte yeni bir lisans programı önerisi ortaya konulmuştur.

Anahtar Kelimeler: *Türkçe Eğitimi, Türkçe Öğretmenliği Lisans Programı, Öğretmen Yetiştirme, Türkoloji*

GİRİŞ

Türkiye’de öteden beri süregelen tartışma konularından birisi, öğretmen yetiştirme sorunsalıdır. Toplum öğretmenlere birçok rol ve sorumluluklar yüklemiştir. Özellikle; topluma liderlik yapan, öğrenmeyi gerçekleştiren, bireyi akademik başarıya ulaştıran, dilimizi etkin kullanan birey gibi başlıkları ifade edebiliriz. “Dolayısıyla toplumun eğitimden ve öğretmenlerden beklentilerinin artması, eğitim sistemi içinde öğretmenlerin rollerini oldukça farklılaştırmıştır. Bu durum öğretmen yetiştirmenin önemini de artırmaktadır.” (Temizkan, 2008: 463) Gelişmiş ülkelerde çağın şartlarına uygun olacak şekilde eğitim felsefesi, program ve teknolojiler güncellenirken, tam tersi geri kalmış ülkelerde ise eğitim ve öğretimin bir çıkmazın içinde olduğu ortadadır. Türkiye ise, geçmişten gelen birikimle eğitim geleneği olan bir ülkedir. Selçuklu Devleti, Osmanlı Devleti ve Cumhuriyet döneminde farklı tipte okullar ve bu okulların öğretmen ihtiyacı, farklı yollarla gideriliyordu. Cumhuriyet dönemiyle birlikte öğretmen yetiştirme gelişim göstererek ilerlemiştir. Cumhuriyetin ilk yıllarında, başarıyla sürdürülen öğretmen yetiştirme politikaları, sonraki yıllarda başarısız bazı uygulamalarla olumsuz bir görünüm sergilemiştir. “1954’te Köy Enstitülerinin kapatılması, kısa süreli öğretmen yetiştirme uygulamaları, mektupla öğretmen yetiştirme gibi uygulamalar bu durumun kötü örnekleridir.” (YÖK, 2007: 3)

Anadili öğreticilerinin, anadilleri her yönüyle yeni nesillere öğretebilmesinde en önemli aşamalardan birisi, üniversitelerdeki Türkçe eğitimi meselesidir. Üniversitelerde eğitimler ne kadar nitelikli olursa toplumda bunun etkileri, pozitif bir hal alacaktır. Söz gelimi; okuduğunu ve düşündüğünü ifade eden, özgüvenli, eleştirme ve sentez becerisi yüksek bireyler toplumun her kademesinde görülecektir. Türkçe eğitimi yapılırken dil felsefesi, edebiyat, dilbilim, tarih ve kültür gibi kategorilerden faydalanmak da zaruri bir durumdur.

Felsefe olmadan dil eğitimi yapmak, noksan bir eylem olacaktır. Dil felsefesi ile dilin özü, kökeni, anlamı ve yapısı sorgulanmış olur. Dil bilim ile dilin nasıl edinildiği ve nasıl öğretilmesi gerektiği sorgulanır. Dil, kültür ve edebiyat ise birbirini tamamlayan öğelerdir. Anadili Türkçeyi kullanarak birçok kültür değeri yaratılır ve dil aslında bir kültür aktarıcısı olur. Bir dil sanatı olan edebiyat da kültürün içinde yer alır. Dil eğitimi yapılan kurumlar, tüm bu bileşenleri kullanarak eğitim ve öğretimlerini yapmalıdır. Topçu'nun ifadesiyle (2018: 47) : “Bize bir insan mektebi lazım. Bir mektep ki bizi kendi ruhumuza kavuştursun; her hareketimizin ahlaki değeri olduğunu tanıtsın. Bu mektepte edebiyat, tarih ve felsefe kültürü başta gelecek onun yetiştiricileri sadece bir memur değil örnek insan olacaklardır. Ancak böyle yepyeni bir anlayışın benimsenmesiyle Türk millet maarifini kurmak ve ruhlarımızda rönesans açmak kabil olacaktır.”

Üniversitelerde öğretmen yetiştirme programlarının multidisipliner bir anlayışla ele alınması çok önemlidir. YÖK tarafından 2018 yılında ilan edilen “Yeni Türkçe Öğretmenliği Ders Programında” %49 Alan Eğitimi, %33 Meslek Bilgisi ve %18 Genel Kültür kategorilerinde eğitimlerin verildiği görülmektedir. Ağırlık olarak alan eğitimine eğilim verildiği gözlenmektedir. Ancak öğretmen adayları yalnızca alanında yetkin insanlar olarak değerlendirilmemelidir. Sadece bilmek yetmeyecektir. Bildiğini aktarmak, entelektüel bilgi birikimine sahip olmak da son derece kritik bir ehemmiyete sahiptir. Bundan dolayı öğretmenler, öğrencilerin hal ve hareketlerini olumlu manada değiştirebilecek eğitimsel becerilerle ve bilgilerle haiz olmalıdır. Öğretmenlerin mesleki kültür ve genel kültür yönlerinden muhataplarının ufuklarını açacak tarzda, derslerin Türkçe Öğretmenliği programlarında ağırlıklarının artırılması gerekmektedir. Tüm bu bahsedilenlerin ışığında alan bilgisi, meslek bilgisi, genel kültür ve teknolojiyi içeren derslerin harmanlanmış bir şekilde ele alınması elzemdir. Böyle bir program başarıyla oluşturulabilirse eğitim mezunları iyi bir yol gösterici, rehber, liderlik özelliklerine sahip, teknolojiye vakıf ve onu alanında etkili bir şekilde kullanabilen, sorgulayıcı, risk alabilen, aktif, yaşama olumlu yaklaşan, moral değerleri yüksek, kendini geliştirmeye ve değiştirmeye açık bir birey olacaktır. (Türer, 2006: 9-10)

Bu çalışmada da 1998-1999 ve 2006-2007’de ilan edilen Türkçe Öğretmenliği programı ile 2018 yılında yürürlüğe giren Türkçe Öğretmenliği programı karşılaştırılarak olumlu ve olumsuz tarafları tespit edilmeye çalışılacaktır. Bu programlardaki uygulama sorunları hem nitelik hem de niceliksel olarak irdelenmeye çalışılmış ve sorunlara çözüm önerileri sunulmuştur. Çözüm önerileri ışığında yeni bir program önerisinde de bulunulacaktır. Bu çalışmada betimleyici araştırma basamakları uygulanmış ve veriler doküman incelemesi yoluyla tespit edilmiştir.

Türkçe Öğretmenliğinin Tarihsel Seyri

Ortaokullara öğretmen yetiştirmede üç yıllık bir süreçte eğitim veren Eğitim Enstitüleri, önemli bir rol oynamıştır. 1926-1927 yıllarında Konya’da açılan “Orta Muallim Mektebi” Türkçe öğretmeni yetiştirmek amacıyla açılmıştır. “İlk açılan bölümün Atatürk’ün talimatı ile Türkçe Öğretmenliği bölümü olması son derece dikkat çekici ve çok önemli bir husustur.” (Güzel, 2003: 64) Bir yıl aradan sonra Ankara’ya taşınan bu kurum “Gazi Orta Muallim ve Terbiye Enstitüsü” adını almıştır. Türkçe bölümüne ilaveten tarih, coğrafya, matematik, pedagoji, beden terbiyesi, müzik gibi bölümler eklenmiştir. (YÖK, 2007: 32)

1940 yılından 1978 yılına kadar Eğitim Enstitülerinin sayısı 18’e kadar çıkmıştır. 1967-1968 yılından itibaren eğitim anlayışını oturtan bu okullarda Türkçe eğitimi olmak üzere 12 bölümde öğretmen yetiştiriliyordu.(Öztürk, 2006: 14) 1978-1979 yılından sonra Eğitim Enstitülerinin adı “Yüksek Öğretmen Okulu” olarak değiştirilmiştir. (YÖK, 2007: 32) Yüksek Öğretmen Okulları Gazi,

Necatibey, Kazım Karabekir, Atatürk, Buca ve Selçuk gibi kurumlar 1982 yılına kadar Türkçe eğitimi başta olmak üzere 16 bölümde öğretmen yetiştirilmekteydi. 1982 yılında Eğitim Fakülteleri adını almıştır. Yine aynı yıl 2547 sayılı YÖK kanunu ile Türkçe Öğretmenliği Bölümleri Türk Dili ve Edebiyatı eğitimine dâhil olmuştur.

1989-1990 yılları, Türkçe eğitimi açısından dikkat çekici bir zaman dilimi olmuştur. Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsüne bağlı olarak Türkçenin Eğitimi ve Öğretimi Ana Bilim Dalı kurulur. Bu programın amacı Türkçenin Eğitimi ve Öğretimi Lisans Programlarına öğretim elemanı yetiştirmektir. (Güzel, 2003: 65) Sonraki yıllarda başka üniversitelerde de bu program açılmaya başlanmıştır.

1992-1993 yıllarında Gazi Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümüne bağlı olarak ilk defa Türkçe Öğretimi Ana Bilim Dalı Lisans Programı açılmıştır. 1997 yılında YÖK, Türkçe eğitimi ilgilendirir şekilde kapsamlı düzenlemeler yapmıştır. Yine bu yılda Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi bölümü, Orta Öğretim Sosyal Alanlar Eğitimi bölümüne ana bilim dalı olarak kaydırılmıştır. 1998-1999 yıllarında itibaren uygulanan yeni sistemle birlikte Eğitim Fakültelerinde Türkçe, Matematik, Fen Bilgisi, Sosyal Bilgiler, İngilizce biçiminde 16 programla tekrardan düzenlenmiştir. (Türer, 2006: 5) 2006-2007 yılında “Yapılandırmacı Eğitim Modelinin” etkisinin sonucunda eğitim fakültelerinde uygulanan güncellemeyle birlikte Türkçe Eğitimi alanı yeni bir programa başlamıştır. Son olarak 2018 yılında Türkçe Eğitiminin de içinde bulunduğu 25 lisans programında farklı paydaşların katılımıyla program nihayete erdirilmeye çalışılmıştır.

1998-1999 Türkçe Öğretmenliği Lisans Programı ve Değerlendirmesi

I. YARIYIL

KODU	DERSİN ADI	T	U	K
	Türk Dil Bilgisi I: Ses Bilgisi	2	0	2
	Osmanlı Türkçesi I	2	0	2
	Edebiyat Bilgi ve Teorileri	3	0	3
	Coğrafyaya Giriş	2	0	2
	Yazılı Anlatım I	2	0	2
	Yabancı Dil I	3	0	3
	Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tar. I	2	0	2
	Öğretmenlik Mesleğine Giriş	3	0	3
TOPLAM		19	0	19

II. YARIYIL

KODU	DERSİN ADI	T	U	K
	Türk Dil Bilgisi II: Şekil Bilgisi	2	0	2
	Eski Türk Edebiyatı I	2	0	2
	Yeni Türk Edebiyatı I	2	0	2
	Sözlü Anlatım	2	0	2
	Türkiye Coğrafyası ve Jeopolitiği	3	0	3
	Türk Tarihi ve Kültürü I	2	0	2
	Bilgisayar	2	2	3
	Gelişim ve Öğrenme	3	0	3
TOPLAM		18	2	19

III.YARIYIL

KODU	DERSİN ADI	T	U	K
	Türk Dil Bilgisi III: Kelime Bilg.	2	0	2
	Eski Türk Edebiyatı I	2	0	2
	Yeni Türk Edebiyatı I	2	0	2
	Sözlü Anlatım	2	0	2
	Türkiye Coğrafyası ve Jeopolitiği	3	0	3
	Türk Tarihi ve Kültürü I	2	0	2
	Bilgisayar	2	2	3
	Gelişim ve Öğrenme	3	0	3
TOPLAM		18	2	19

IV.YARIYIL

KODU	DERSİN ADI	T	U	K
	Türk Dil Bilgisi IV: Cümle Bilg.	2	0	2
	Eski Türk Edebiyatı II	2	0	2
	Yeni Türk Edebiyatı II	2	0	2
	Anlama Teknikleri: Okuma ve Dinleme	2	0	2
	Dil ve Kültür	2	0	2
	Türk Tarihi ve Kültürü II	2	0	2
	Öğretimde Planlama ve Değ.	3	2	4
	Seçmeli I	2	0	2
TOPLAM		17	2	18

V.YARIYIL

KODU	DERSİN ADI	T	U	K
	Eski Türkçe ve Metin İnceleme.	2	0	2
	Konuşma ve Yazma Eğitimi	2	2	3
	Metin Bilgisi	2	0	2
	Yeni Türk Edebiyatı III	2	0	2
	Türk Halk Edebiyatı	3	0	3
	Vatandaşlık Bilgisi	3	0	3
	Öğretim Tekn. ve Materyal Gel.	2	2	3
TOPLAM		16	4	18

VI.YARIYIL

KODU	DERSİN ADI	T	U	K
	Orta Türkçe ve Metin İnc.	2	0	2
	Çağdaş Türk Edebiyatı	3	0	3
	Çocuk Edebiyatı	3	0	3
	Sosyal Bilimler Öğretimi	2	2	3
	Sınıf Yönetimi	2	2	3
	Özel Öğretim Yöntemleri I	2	2	3
	Seçmeli II	2	0	2
TOPLAM		16	6	19

VII.YARIYIL

KODU	DERSİN ADI	T	U	K
	Yaşayan Türk Lehçeleri	2	0	2
	Tiyatro ve Canlandırma	2	2	3
	Konu Alanı Ders İncelemeleri	2	2	3
	Özel Öğretim Yöntemleri II	2	2	3
	Okul Deneyimi II	1	4	3
	Seçmeli III	2	0	2
TOPLAM		11	10	16

VIII.YARIYIL

KODU	DERSİN ADI	T	U	K
	Türkiye Türkçesi	2	0	2
	Rehberlik	3	0	3
	Öğretmenlik Uygulaması	2	6	5
	Seçmeli IV	2	0	2
	Seçmeli V	2	0	2
TOPLAM		11	6	14
TOPLAM KREDİ		142		

Öğretmen yetiştirme programlarında, uzun yıllardır süren önemli sorunlar, bu programların yeniden revize edilmesinin gerekliliği doğurmuştur. Örneğin YÖK'ün (1998: 4) "Eğitim Fakültesi Öğretmen Yetiştirme Lisans Programları" adlı çalışmasında sorunlar şu şekilde belirtilmektedir:

- İçerik, ders sayıları ve kredileri, okullarda uygulanan uygulamalar gibi konularda belirli bir standardın olmadığı,
- Lisans programı ders içeriği ile okul düzeyindeki ders içeriğinin tutarsızlığı,
- Dersler arasında aşamalı ve birbirini tamamlayıcı mantıksal bir ilişkinin kurulmadığı,
- Teorik derslere ağırlık verilip uygulamanın ihmal edildiği,
- Programlarda zorunlu ders yükünün fazla olması ve buna karşılık öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarını giderecek seçmeli derslere zaman ayıramadığı gibi sorunların gözlemlendiği söylenebilir.

YÖK Başkanlığı, 1996 yılında eğitim fakülteleri öğretmen yetiştirme lisans programlarında, kapsamlı bir değişikliğe gitme çalışmalarına başlamıştır. 1997-1998 yılında uygulamaya konulan sekiz yıllık zorunlu eğitimle beraber, üniversitelerin öğretmenlik programlarında da birtakım güncellemeler gerçekleştirilmiştir. Lisans düzeyinde, 16 öğretmen yetiştirme programı geliştirilmiştir. 1998-1999 yılından itibaren lisans ve lisansüstü programlar yeni biçimiyle uygulamaya konulmuştur.

142 krediden oluşan Türkçe Öğretmenliği Lisans Programı; alan bilgisi, genel kültür, meslek bilgisi olarak üç ayrı kategoride eğitim verilmiştir. Alan derslerinin ağırlığı %46, Genel Kültür %31 ve Meslek Bilgisi %23 olarak karşımıza çıkmaktadır. “Ayrıca çok fazla teknik ve teorik bağlantısı bulunmayan Sosyal Bilgiler ile Türkçe Öğretmenliği birbirinin yan alanı olarak kabul edildi. (Çiftçi, 2011: 404) 1998-1999 Türkçe Öğretmenliği programında alan eğitimine %46 oranıyla verildiği göz önünde bulundurulursa bu duruma özellikle yan alan uygulaması zorlamasıyla, Sosyal Bilgiler Öğretmenliği programı derslerinin sıkıştırılması gösterilebilir. (142 kredilik bir programda 22 kredinin Sosyal Bilgiler programına aittir.) YÖK’ün (1998: 8) bu konuyla ilgili açıklamasında; “Yan alan uygulamasına göre, öğretmen adaylarını kendi ana branşları yanında ek bir branşta yetişmeleri öngörülmektedir. Bu şekilde ihtiyaç duyulduğunda bir öğretmen iki ayrı branş derslerini öğretebilecektir. Özellikle kırsal kesimdeki ilköğretim kurumlarının II. kademesinde bu ihtiyaç Millî Eğitim Bakanlığı tarafından açık olarak belirlenmiştir. Bu nedenle öğretmen açığının giderilmesinde önemli bir önlem olarak düşünülen yan alan uygulamasının başarılı olması, eğitim sistemimiz açısından büyük önem taşımaktadır.” denilmektedir. Bu uygulama, ilk aşamada ve kısa vadede bir sorunun çözümü gibi görünse de birçok sorunu da beraberinde getirmiştir. Özellikle alan derslerinin ve kredilerinin düşmesi, “nitelikli” alan/branş öğretmeni yetiştirmede ciddi sıkıntılara yol açmıştır.

1998-1999 programı incelendiğinde, alan derslerinin oranın %50’nin altında kalması donanımlı bir Türkçe öğretmenin nasıl yetişeceği konusunda soru işaretlerine neden olmuştur. “Bilindiği gibi eğitim fakültelerinde “nitelikli öğretmen” yetiştirebilmek için genel olarak ders dağılımında dikkat edilecek oran %70 alan bilgisi ve alan eğitimi, %30 pedagojik formasyon ve genel kültür olması gerekirken maalesef bu duruma hiç dikkat edilmemiştir. (Özbay, 2005: 315) Öğretmenlik yaparak yaşayarak öğrenilen bir meslek olduğu için alan derslerinin azaltılıp diğer faktörlerin artırılması olumlu amaca hizmet etmeyecektir.

Temel beceri derslerinden olan Yazılı Anlatım I-II (2 kredi), Sözlü Anlatım (2 kredi), Anlama Teknikleri: Okuma ve Dinleme (2 kredi) ile Konuşma ve Yazma Eğitimi (3 kredi) dersleri birbirlerine benzeyen ve kapsayan dersler olarak belirtilebilir. “Bunların dört ayrı ders olarak programda yer alması ve ayrı ayrı işlenmesi doğru görünmemektedir. Eğer tanımlanan bu alanda yapılacak çalışmalara daha fazla zaman ayırmak adına bu yol denenmişse ders adı aynı kalmak kaydıyla ders kredilerinin artırılması daha doğru görünmektedir.” (Cemiloğlu, 2005: 211) Ayrıca Yazılı Anlatım dersleri, paragraf ve metin oluşturma becerilerini kazandıran derslerden sayılabilir. Türkçe Öğretmenliği bölümlerinden mezun olan adayların karşılaşacağı 11-15 yaş grubu öğrencilerine metin oluşturma becerilerin önemi dikkate alınır, bu dersin anlamını daha da artırmaktadır. Ancak Bağcı’nın (2010: 66) yaptığı araştırmada “Türkçe öğretmeni adaylarının paragraf yazmaya yönelik bilgi ve becerilerinin tam olarak yerleşmediği görülmektedir. Öğrencilere bilhassa paragrafların yapısına yönelik (nereden başlaması, nasıl devam etmesi ve nasıl sonlandırılması vb.) uygulamalı

çalışmalar yaptırılabilir.” Bu becerinin kazandırılmasında devamlı yapılan etkinliklerin ve yaratıcı yazma çalışmalarının sürekliliği ile sağlanabilir.

1998-1999 programında edebiyat derslerinin yetersizliğini de belirtmemiz gerekmektedir. Edebiyat dersleri estetik kaygı güden derslerdir. “Bu estetik büyük ölçüde sanatla ve güzel sanatlarla verilecektir. Dildeki sanat doğrudan doğruya “edebiyat” olarak tanımlanmaktadır.” (Cemiloğlu, 2005: 211) Bu fikirler ışığında iki yarıyıl ve ikişer kredi olarak verilen Eski Türk Edebiyatı dersleri en az 3 yarıyıl olacak şekilde tekrar yapılandırılmalıdır. Derse karşı olan önyargı düşünüldüğünde Güleç’in de (2014: 1) ifade ettiği gibi “Bu önyargıyı kırmayı ilk haftada halletmeye çalışmak yerine zamana yaymalıyız. Bunun için dersi sevdirmenin yanı sıra, öğrencileri sınıfta derslere daha çok dâhil etmenin yollarını bulmalıyız. Ders dışı etkinlikleri, mutlaka yapmalı ve yaptırmalıyız. Tanınmış hocalarımızı konferansa çağırmak, konusu Eski Edebiyatla ilgili olan roman ve hikâyeleri okutmak, filmleri seyretmek ve seyrettirmek üzerinde durmamız gereken konular olmalıdır.” Eski Türk Edebiyatı dersiyle ilintili olan ve aslında temelini de kuran Edebiyat Bilgi ve Teorileri dersi bu programda sadece 1 yarıyıl olarak tercih edilmiştir. Edebiyat alanının temel kavramlarını ve bu kavramlar arasındaki temel ilişkileri saptayan bu ders, 2 yarıyıl olacak şekilde ele alınmalıdır. Yeni Türk Edebiyatı dersi 2 kredi ve 3 yarıyıl şekilde planlanmıştır ve sayı olarak yeterli olduğu söylenebilir. Türk Halk Edebiyatı dersi ise 1 yarıyıl ve 3 kredi şeklinde verilmiştir. Edebiyat derslerinin birbirlerini aşamalı bir şekilde tamamladığı düşünüldüğünde “Halk Edebiyatı dersinde ise özellikle aruzla yazılan Aşık Edebiyatı nazım biçimlerinin Eski Türk Edebiyatı derslerine katkısı olduğunu söyleyebiliriz.” (Güleç, 2014: 1) ifadelerini önemsememiz yerinde olacaktır. Türk Halk Edebiyatı dersi iki yarıyıl şeklinde ele alınmalıdır.

Bu programda, Osmanlı Türkçesi I ve II şeklinde iki yarıyıl şekilde okutulmuştur. “Osmanlı Türkçesi dersi üniversitelerin bazı bölümlerinde zorunlu veya seçmeli ders olarak okutulmakta olup bu derse temel düzeyde başlanarak bölümlerin uzmanlık alan yönelik olarak eğitimlerine devam edilmektedir.” (Elban, Özdemir: 2017: 295) Osmanlı Türkçesini, geçmişle bağımızı kuran, bugün kullandığımız kelimelere kaynaklık sağlayan bir platform olarak görebiliriz. Özmen ve Yıldırım (2017: 65) yaptığı araştırmada Sabahattin Zaim Üniversitesi Halkalı Kampüsünde, farklı fakültelerde öğrenim gören öğrencilerde Osmanlı Türkçesine karşı %25’inin ilgili olduğu sonucuna varılmıştır. Aynı araştırmada öğrenciler, Osmanlı Türkçesine tavırlarının ise olumlu olduğu ve Türk kültürünün bir parçası olarak gördüğü şeklinde belirtmiştir. Bu sebeple, yeni nesillere bu ders motive edilmelidir. Kendi özümüzü, kültürümüzü tanıtmak ve bu derse olumlu tutum düzeyini artırabilmek için bu ders, 4 yarıyıl okutulmalıdır. Ayrıca Türkçenin ilk kaynaklarını okuma ve değerlendirme imkânı sunan Eski Türkçe ve Metin İncelemeleri (2 kredi), Orta Türkçe ve Metin İncelemeleri (2 kredi) ve Yaşayan Türk Lehçeleri (2 kredi) derslerinin olması olumlu bir yaklaşımdır. Bu durumun yanı sıra, ilgili derslerin farklı bölgelerde yaşamış ve eski bir geçmişe sahip Türk dilinin köken bilgisini (etimoloji) içeren bir dersle desteklenmesi gereklidir.

1998-1999 Türkçe Öğretmenliği programında Okul Deneyimi I-II (3 kredi) ve Öğretmenlik Uygulaması (5 kredi) olarak belirtilmiştir. Okul Deneyimi I dersi, 2. yarıyıldan başlanmıştır ancak ne amaca hizmet ettiği anlaşılamamıştır. Aday öncelikle alanında çok iyi yetişmeli ve 5. yarıyıldan itibaren bu derslerin uygulama safhasına geçmesinin uygun olduğu düşünülmektedir. Ayrıca bu dersi alan adayların birçok sorunla karşılaştığını da söyleyebiliriz. Özmen’in (2008: 33) KTÜ Fatih Eğitim Fakültesi İlköğretim ve OFMA Eğitimi Bölümlerinde öğrenim gören 615 öğretmen adayına uyguladığı araştırmada; öğretim elemanlarının yeterince dönüt vermemesi, uygulama öğretmenlerinin yeterince faydalı olamaması, bir öğretmene gönderilen öğrenci sayısının çok fazla olması, okul deneyimi kılavuzunun yetersiz olması, bazı etkinliklerin anlaşılamaması, ödevlerin değerlendirilmesinde öğretim elemanları arasında bir standardın olmaması gibi sonuçlara ulaşılmıştır. Bu dersin önemine binaen uygulamalarda birlik sağlanmalı ve sağlam bir temele oturtulmalıdır.

2006-2007 Türkçe Öğretmenliği Lisans Programı ve Değerlendirmesi

I.YARIYIL

	DERSİN ADI	T	U	K
A	Yazı Yazma Teknikleri	1	2	2
A	Türk Dil Bilgisi I: Ses Bilgisi	2	0	2
A	Edebiyat Bilgi ve Kuramları I	2	0	2
A	Yazılı Anlatım I	2	0	2
A	Sözlü Anlatım I	2	0	2
A	Osmanlı Türkçesi I	2	0	2
GK	Atatürk İlke ve İnkılapları I	2	0	2
GK	Yabancı Dil I	3	0	3
MB	Eğitim Bilimine Giriş	3	0	3
TOPLAM		19	2	20

II.YARIYIL

	DERSİN ADI	T	U	K
A	Türk Dil Bilgisi II: Şekil Bilgisi	2	0	2
A	Edebiyat Bilgi ve Kuramları II	2	0	2
A	Yazılı Anlatım II	2	0	2
A	Sözlü Anlatım II	2	0	2
A	Osmanlı Türkçesi II	2	0	2
GK	Atatürk İlke ve İnkılapları II	2	0	2
GK	Yabancı Dil II	3	0	3
MB	Eğitim Psikolojisi	3	0	3
TOPLAM		18	0	18

III.YARIYIL

	DERSİN ADI	T	U	K
A	Türk Dil Bilgisi III: Sözcük Bilgisi	2	0	2
A	Türk Halk Edebiyatı I	2	0	2
A	Eski Türk Edebiyatı I	2	0	2
A	Yeni Türk Edebiyatı I	2	0	2
A	Seçmeli I	3	0	3
GK	Bilimsel Araştırma Yöntemleri	2	0	2
GK	Bilgisayar I	2	2	3
MB	Öğretim İlke ve Yöntemleri	3	0	3
TOPLAM		18	2	19

IV.YARIYIL

	DERSİN ADI	T	U	K
A	Türk Dil Bilgisi IV: Cümle Bilgisi	3	0	3
A	Türk Halk Edebiyatı II	2	0	2
A	Eski Türk Edebiyatı II	2	0	2
A	Yeni Türk Edebiyatı II	2	0	2
A	Genel Dil Bilimi	3	0	3
GK	Bilgisayar II	2	2	3
GK	Etkili İletişim	3	0	3
MB	Öğretim Tekne ve Materyal Tas.	2	2	3
TOPLAM		19	4	21

V.YARIYIL

	DERSİN ADI	T	U	K
A	Anlama Teknikleri I: Okuma Eğitimi	2	2	3
A	Anlama Teknikleri II: Dinleme Eğitimi	2	2	3
A	Çocuk Edebiyatı	2	0	2
A	Dünya Edebiyatı	3	0	3
GK	Topluma Hizmet Uygulamaları	1	2	2
MB	Özel Öğretim Yöntemleri I	2	2	3
MB	Sınıf Yönetimi	2	0	2
TOPLAM		14	8	18

VI.YARIYIL

	DERSİN ADI	T	U	K
A	Anlama Teknikleri I: Konuşma Eğitimi	2	2	3
A	Anlama Teknikleri I: Yazma Eğitimi	2	2	3
A	Yabancılarla Türkçe Öğretimi	2	0	2
A	Özel Öğretim Yöntemleri II	2	2	3
GK	Türk Eğitim Tarihi	2	0	2
GK	Uygurluk Tarihi	2	0	2
MB	Ölçme ve Değerlendirme	3	0	3
TOPLAM		15	6	18

VII.YARIYIL

	DERSİN ADI	T	U	K
A	Tiyatro ve Drama Uygulamaları	2	2	3
A	Türkçe Ders Kitabı İncelemeleri	2	0	2
GK	Seçmeli I	2	0	2
MB	Okul Deneyimi	1	4	3
MB	Rehberlik	3	0	3
MB	Özel Eğitim	2	0	2
TOPLAM		12	6	15

VIII.YARIYIL

	DERSİN ADI	T	U	K
A	Seçmeli II	3	0	3
A	Seçmeli III	2	0	2
GK	Dil ve Kültür	2	0	2
GK	Seçmeli II	2	0	2
MB	Türk Eğitim Sistemi ve Okul Yönetimi	2	0	2
MB	Öğretmenlik Uygulaması	2	6	5
TOPLAM		13	6	16

GENEL TOPLAM	Teorik	Uygulama	Kredi	Saat
	128	34	145	162

A: Alan ve alan eğitimi dersleri MB: Öğretmenlik meslek bilgisi dersleri GK: Genel kültür dersleri

2006-2007 Türkçe Öğretmenliği Lisans Programındaki derslerin alanlara dağılımı şu şekildedir: %56 Alan Bilgisi, %20 Meslek Bilgisi ve %14 Genel Kültür şeklinde oluşmuştur. Bu programın yapılandırılmasıyla, 1998 programına göre genel bir iyileşmenin görüldüğü söylenebilir. 1998 programında yer alan Yan Alan (Sosyal Bilgiler) derslerinin bu programda yer almaması, Türkçe öğretmenliği programının alan ve meslek bilgisi derslerinin kredi ve içerik olarak genişlemesine olanak tanımıştır. Ancak 2006-2007 programında da bazı aksaklıkların görüldüğü belirtilebilir. 1998 programından itibaren tekrar edilen yanlışlardan birisi olarak, Osmanlı Türkçesi dersine gereken önemin verilmemesi söylenebilir. Bu programda 1. yarıyıl ve 2. yarıyıl, ikişer kredi olarak tasarlanan bu ders, mevcut haliyle yetersiz olmuştur. Osmanlı Türkçesini tam olarak öğrenememiş bir öğretmen adayı, bu dersle ilintili diğer derslerde zorluk yaşayacağı ortadadır. “Dersin en azından iki yıl verilmesi veya seçmeli derslerle telafi edilmesi Osmanlı Türkçesine olan ilgiyi artıracak ve öğretimini de kolaylaştıracaktır.” (Akpınar, 2016: 9) Ayrıca Osmanlı Türkçesine karşı öğretmen adaylarının öğrenilmesi keyifli ancak zor olarak tanımladıkları da (Kâhya, 2020: 157) düşünüldüğünde, bu dersin hem saat hem de dönemlik bazda artırılması gerektiği düşünülmektedir.

Temel beceri derslerinden Anlama Teknikleri: Okuma, Dinleme, Konuşma ve Yazma Eğitimi derslerinin, teoriden öte uygulamalı olarak ele alındığında daha işlevsel olması beklenmektedir. Çünkü öğretmen adayları hitap ettikleri bireylere yönelik etkinlikler tasarlamak, uygun materyaller geliştirmek için lisans eğitimi sürecinde, bu derslerin uygulama boyutuna daha çok eğilmesi gerektiği vurgulanabilir. Bu derslerin teori kredilerinin azaltılıp uygulama kredilerinin artırılması sağlanmalıdır.

2006-2007 programında, Yazılı ve Sözlü Anlatım derslerinin ayrı bir başlık halinde düzenlendiği, Anlama Teknikleri: Okuma, Dinleme, Konuşma ve Yazma Eğitimi derslerine benzediği dikkat çekmektedir. Benzer derslerin bir arada bulunması Türkçe öğretmenliği programının etkililiğinin sorgulanmasına ve bir anlam ifade etmemesi sonucunu doğurmaktadır. Yelok ve Sallabaş’ın (2009: 597) yaptığı araştırmada, öğretmen adaylarının bu derslerin mesleki ve sosyal hayatta olumlu katkısının olduğunu, karşımızdaki insanları etkilemek için önemine ve gerekliliğine inandıklarını belirtmişlerdir. Yazılı Anlatım dersinin öğretmen adaylarının metin oluşturma becerilerinin geliştirilmesine yönelik bir ders olarak düzenlense de yetersiz olduğu değerlendirilmiştir.

(Çiftçi, 2011: 409) Bu programda yer alan Yazı Yazma Teknikleri bir yarıyıl olarak verilmektedir. Altunbay'ın (2017: 71) 62 Türkçe öğretmeni adayı üzerinde yaptığı araştırmada bu dersin Türkçenin temel amaç ve ilkeleriyle örtüşecek şekilde verilmesiyle yazma becerisinde olumlu katkıları olduğunu belirtmiştir. Ancak bu dersin “Anlama Teknikleri: Yazma Eğitimi” dersi içine harmanlanarak verilmesinin uygulamada kolaylık sağlanacağı düşünülmektedir.

Bu programda 5. yarıyılıda verilen Çocuk Edebiyatı (2 kredi) dersi, ergenlik döneminde bulunan 11-15 yaş grubunda bulunan çocukların dil, düşünce ve duygu dünyasında önemli uyarılar bırakacak mahiyette tasarlanmalıdır. Çünkü çocukların anadili bilinci oluşturmasında ve ilk incelikleri sezdirmesinde vasfı çok büyüktür. Kanat'ın (2019: 653) 1431 Türkçe öğretmeni adayı üzerinde yaptığı araştırmada, çocuk edebiyatı dersinin içeriğinin zenginleştirilmesi, amaçların dersin okutulduğu programa göre yeniden düzenlenmesi, derste öğrencinin daha etkin olmasına olanak tanınması, dersin süresinin artırılması ve ölçme/değerlendirmede şeffaflık beklendiğini belirtmiştir.

Bu programın en büyük eksikliklerinden birisi -1998-1999 programı gibi- eğitime felsefi açıdan bakacak herhangi bir dersin var olmayışıdır. Eğitimin hem süreç boyutunda hem de eğitimin sonunda elde edilen sonuç kısmında yani üründe felsefeden yararlanır. Brauner ve Burns'e (1982: 291) “felsefe ve eğitim birlikte yürür, karşılıklı olarak birbirlerini oluşturur, düşünce eylem sürecinde birbirleriyle alışveriş sürecinde bulunurlar. Birbirlerinin amacı ve aracıdır, süreci ve ürünüdürler. Eğitim felsefesi, bu derin, düşünme ve edimsel eylemin bütünleşmesidir.” şeklinde ifade etmiştir. Belli bir eğitim felsefesi olmadan öğretmen adaylarının hangi kriterlere göre yetiştirileceği belirsiz olacaktır. Bu programdaki derslerin içeriklerine bakıldığında adayları teorik ve teknik sürece ittiği; zihinsel, duygusal ve felsefi olarak adayı harekete geçirici vasıflardan uzak olduğu söylenebilir. Bundan dolayı Topçu'nun ifadesiyle (2018: 15): “Her büyük millet kendi hayatının evrim sırrını ve ebediliğe yönelen hayat yolculuğunun büyük kudretini felsefi sistemden çıkarır. XX. asır mektebinin “kapısına felsefesi olmayan milletin mektebi olamaz” cümlesini yazmak gerekir.”

2018-2019 Türkçe Öğretmenliği Son Lisans Programı ve Yapılması Gerekenler

I.YARIYIL

	DERSİN ADI	T	U	K	AKTS
MB	Eğitime Giriş	2	0	2	3
MB	Eğitim Felsefesi	2	0	2	3
MB	Atatürk İlkeleri ve İnkılap T. 1	2	0	2	3
GK	Yabancı Dil 1	2	0	2	3
GK	Türk Dili 1	3	0	3	5
AE	Bilişim Teknolojileri 1	3	0	3	5
AE	Edebiyat Bilgi ve Kuramları 1	2	0	2	3
AE	Osmanlı Türkçesi 1	2	0	2	3
AE	Türk Dil Bilgisi 1	2	0	2	2
TOPLAM		20	0	20	30

II.YARIYIL

	DERSİN ADI	T	U	K	AKTS
MB	Eğitim Psikolojisi	2	0	2	3
MB	Eğitim Sosyolojisi	2	0	2	3
GK	Atatürk İlke. ve İnkılap T. 2	2	0	2	3
GK	Yabancı Dil 2	2	0	2	3
GK	Türk Dili 2	3	0	3	5
AE	Edebiyat Bilgi ve Kuramları 2	2	0	2	3
AE	Osmanlı Türkçesi 2	2	0	2	3
AE	Türk Dil Bilgisi 2	2	0	2	3
AE	Dil Eğitiminin Temel Kav.	2	0	2	4
TOPLAM		19	0	19	30

IV.YARIYIL

III.YARIYIL

	DERSİN ADI	T	U	K	AKTS
MB	Öğretim Teknolojileri	2	0	2	3
MB	Öğretim İlke ve Yöntemleri	2	0	2	3
MB	Seçmeli 1	2	0	2	4
GK	Seçmeli 1	2	0	2	3
AE	Çocuk Edebiyatı	2	0	2	2
AE	Türkçe Öğr. ve Öğretim Y.	2	0	2	3
AE	Türk Halk Edebiyatı 1	2	0	2	3
AE	Yeni Türk Edebiyatı 1	2	0	2	3
AE	Türk Dil Bilgisi 3	2	0	2	3
AE	Eski Türk Edebiyatı 1	2	0	2	3
TOPLAM		20	0	20	30

IV.YARIYIL

	DERSİN ADI	T	U	K	AKTS
MB	Türk Eğitim Tarihi	2	0	2	3
MB	Eğitimde Araştırma Yönt.	2	0	2	3
MB	Seçmeli 2	2	0	2	4
GK	Seçmeli 2	2	0	2	3
AE	Seçmeli 1	2	0	2	4
AE	Türkçe Öğretim Programları	2	0	2	3
AE	Türk Halk Edebiyatı 2	2	0	2	2
AE	Yeni Türk Edebiyatı 2	2	0	2	3
AE	Türk Dil Bilgisi 4	2	0	2	3
AE	Eski Türk Edebiyatı 2	2	0	2	2
TOPLAM		20	0	20	30

V.YARIYIL

	DERSİN ADI	T	U	K	AKTS
MB	Sınıf Yönetimi	2	0	2	3
MB	Eğitimde Ahlak ve Etik	2	0	2	3
MB	Seçmeli 3	2	0	2	4
GK	Seçmeli 3	2	0	2	3
GK	Topluma Hizmet Uygulamaları	1	2	2	3
AE	Seçmeli 2	2	0	2	4
AE	Dinleme Eğitimi	3	0	3	4
AE	Okuma Eğitimi	3	0	3	4
AE	Dilbilimi	2	0	2	2
TOPLAM		19	2	20	30

VI.YARIYIL

	DERSİN ADI	T	U	K	AKTS
MB	Eğitimde Ölçme ve Değ.	2	0	2	3
MB	Türk Eğitim Sist. ve Okul Y.	2	0	2	3
GK	Seçmeli 4	2	0	2	4
AE	Seçmeli 4	2	0	2	3
AE	Seçmeli 3	2	0	2	4
AE	Yazma Eğitimi	3	0	3	5
AE	Konuşma Eğitimi	3	0	3	5
AE	Metindilbilim	2	0	2	3
TOPLAM		18	0	18	30

VII.YARIYIL

	DERSİN ADI	T	U	K	AKTS
MB	Öğretmenlik Uygulaması 1	2	6	5	10
MB	Özel Eğitim ve Kaynaştırma	2	0	2	3
MB	Seçmeli 5	2	0	2	4
AE	Seçmeli 4	2	0	2	4
AE	Seçmeli 5	2	0	2	4
AE	Dil Bilgisi Öğretimi	2	0	2	2
AE	Tiyatro ve Drama Uygula.	2	0	2	3
TOPLAM		14	6	17	30

VIII.YARIYIL

	DERSİN ADI	T	U	K	AKTS
MB	Öğretmenlik Uygulaması 2	2	6	5	10
MB	Okullarda Rehberlik	2	0	2	3
MB	Seçmeli 6	2	0	2	4
AE	Seçmeli 6	2	0	2	4
AE	Türkçenin Yabancı Dil Olarak Ö.	3	0	3	5
AE	Dünya Edebiyatı	2	0	2	4
TOPLAM		13	6	16	30

Genel Toplam		T	U	K	AKTS	SAAT	YÜZDE
MB	Meslek Bilgisi	44	12	50	86	56	33
GK	Genel Kültür	26	2	27	42	28	18
AE	Alan Eğitimi	73	0	73	112	73	49
TOPLAM		143	14	150	240	157	100

2018-2019 Türkçe öğretmenliği programı incelendiğinde, bu programın 1998-1999 ve 2006-2007 Türkçe öğretmenliği programlarından önemli bir farkının olmadığını söylemek mümkündür. 2018-2019 programına Eğitim Felsefesi, Eğitim Sosyolojisi, Eğitimde Ahlak ve Etik, Türkçe Öğretim Programları ve Metindilbilim gibi derslerin eklendiği; daha önceki programlarda var olan Yazı Yazma Teknikleri, Uygarlık Tarihi, Türkçe Ders Kitabı İncelemeleri ve 1998-1999 programında yer alan alan dışı derslerin çıkarıldığı gözlemlenmektedir.

2018-2019 döneminden itibaren uygulanan Yeni Türkçe Öğretmenliği programında teorik, uygulama ve saat olarak artış yaşandığı söylenebilir. Ancak program dikkatle incelendiğinde, bazı yanlışların önceki programda olduğu gibi tekrarlandığı gözlenmektedir. Osmanlı Türkçesi ders saatinde ve dönemlik verilme miktarlarında bir değişiklik yapılmamıştır. 1. ve 2. yarıyıldarda ikişer krediden bu dersin verilmeye çalışılması Osmanlı Türkçesine olan hassasiyetin gösterilmemesi anlamına gelmektedir. Türkiye Türkçesinin kökenlerini daha iyi anlayabilmek için bu dersin amaç ve kazanımlarıyla birlikte öğrenilmesi gerekir. “Osmanlı Türkçesi dersi Türk dilinin gelişimini takip etmek, Türkiye Türkçesini yorumlamak, Osmanlı kültürü tarihini anlamak için öğrenilmesi gereken bir derstir.” (Baran, 2018: 2132) Ayrıca 1998 programında yer alıp da daha sonra kaldırılan Eski Türkçe ve Orta Türkçe Metin İncelemeleri ile Yaşayan Türk Lehçeleri derslerinden mahrum kalan öğretmen adaylarının Osmanlı Türkçesini tam manasıyla çözebilmesi, anlamlandırabilmesi ve yanlış okumaların olması sorunlarını da beraberinde getirecektir. Bununla birlikte Türkçe eğitimi bölümlerinde lisansüstü çalışmalara bakıldığında Türkçenin öğretimiyle ilgili klasik dönem metinlerinden fazlaca yararlandığı görülür. Dolayısıyla bu metinlere tam anlamıyla nüfuz edebilmek için Osmanlı Türkçesinin dil ve ifade yapısının öğrenilmesi gerekir.

2018-2019 programında, bir önceki programda mevcut olan Yazılı Anlatım ve Sözlü Anlatım dersleri çıkarılmıştır. Bu iki dersin Dinleme, Okuma, Yazma ve Konuşma Eğitimi derslerine yoğunluğu tahmin edilmektedir. 2006-2007 programında Anlama Teknikleri: Okuma, Dinleme, Konuşma, Yazma Eğitimi olarak adlandırılan bu derslerin isimlerinin değiştirilerek nitelikte ne kazandıracığı anlaşılammaktadır. İstikrarın sağlanması açısından ders adlarının sık sık değiştirilmemesi gerekmektedir.

Programda 5. yarıyıldaki 2 kredi olarak verilen Dilbilimi dersinin, YÖK (2018: 11) tarafında belirlenen kazanımlarında “Dilin muhtelif tanımları, dilbilimi dalları ve çalışma alanları, Saussure ve yapısalcı dilbilimi kuramı, dilbilimi okulları, dilbilim kökenli dilbilgisi kuramları” şeklinde belirlenmiştir. Alyaz (2006: 40) yaptığı araştırmada “Dilbilim amaç ve hedeflerinin anlaşılmasında, dilbilim ile edebiyat arasındaki ilişkinin anlaşılması, dilbilimi dersi vasıtasıyla dilsel ve mesleki gelişim ile bilinçlenme, öğrencilerin zorlandıkları noktaları oluşturmaktadır.” sonuçlarına ulaşmıştır. İlgili çalışmada bu dersle ilgili olarak, öğretmen adayları arasında daha iyi bir öğretmen olmak için ne kadar gerekli olduğunu anlamakta güçlük çektikleri şeklinde bir neticeye varılmıştır. Aslında bu çalışma dilbilimi dersinin Türkçe öğretmeni yetiştirmedeki varlığını sorgulamaktan öte bir başka ciddi sorunu ortaya çıkarmaktadır: öğretmen yetiştiren kurumlardaki öğretmenlerin alan bilgisi ve bu alan bilgisini aktarma/öğretme bilgisi. Elbette bu tespit, bu makalenin araştırma alanı içinde olmadığından ayrıntılı tartışılmasını başka bir makaleye havale etmek gerekir.

2006-2007 ve 2018-2019 Lisans programlarında son iki yarıyıldaki verilen Öğretmenlik Uygulaması dersinin verimliliğini artırıcı birçok çalışma yapılmalıdır. Son yarıyıldaki öğretmen

adaylarının mesleki kaygısından dolayı Öğretmenlik Uygulaması eğitimlerine gereken önemi verememekte ve bu uygulamalar üstünkörü geçilmektedir. Öğretmenlik eğitiminde ders anlatma uygulamasının adaylara ne kazandırdığı ilgili yönergelerde (Öğretmenlik Uygulaması dersine ilişkin yönerge) oldukça verimli görünürken, sürecin ilerleyişindeki sıkıntılar belirgindir. Yönergede geçen Madde 9/c, fakülte uygulama koordinatörünün planlamaya ilişkin görevlerini içerir ve “... *öğretim elemanına düşen öğrenci sayısını 8 (sekiz) öğrenciyi geçmeyecek şekilde gruplandırır...*” biçiminde devam eder ki ilk bakışta öğretim elemanına düşen öğrencinin az ve sınırlı olması dersin etkinliğini artıracığı da kesindir. Ancak seksen kişilik bir Türkçe Eğitimi ana bilim dalı sınıfında, Türkçe eğitimi ana bilim dalı öğretim elemanı sayısının (80/8=10) on olması beklenir, aksi durumda başka bölümlerden öğretim elemanı talebi zorunluluğunu da beraberinde getirir. Zorunlu olarak Türkçe öğretmeni adaylarına bir başka bölümden öğretim elemanı Öğretmenlik Uygulaması dersinde rehberlik eder (!). Sözü edildiği üzere, yönerge oldukça güzel planlanmış ve etkinliği tartışılmaz gibi görünse de uygulama sürecinde olumsuz sonuçları da kaçınılmaz kılmaktadır. Bu durumun ötesinde, uygulamanın yerine 5. ve 6. yarıyıllarda ders gözlemlene, 7. ve 8. yarıyıllarda ise ders anlatma uygulamalarının gerçekleştirilmesi dersin niteliğinin artırılmasında yerinde gibi görünmektedir. Parker’in (2008: 132) araştırmasında, Öğretmenlik Uygulaması dersinin planlanmasında aksaklıkların olduğu ayrıca hem uygulama öğretmenin hem de üniversite öğretim görevlisinin öğretmen adaylarına dönüt vermede sorunların olduğu gerçeğidir. Bundan dolayı öğretmen adayı, uygulama öğretmeni ve öğretim görevlisi arasında tam bir iş birliği olmalıdır. Haftada bir gerçekleştirilen öğretmenlik uygulamasının sayısı iki ya da üçe çıkarılarak etkililiği artırılabilir. Her hafta yapılan geribildirim, bilgilendirme ve değerlendirme toplantıları sürecin kalitesini de artıracaktır. İfade edilenlerle paralel olacak şekilde öğretmen adaylarına “Eğitim Senaryoları” ya da “Sınıf Senaryoları” dersi de programa eklenebilir. Bu derslerde adaylar mesleki yaşantılarında kalabilecekleri olumlu ya da olumsuz durumları sınıf içinde canlandırabilirler ve problemlere çözüm odaklı olarak yaklaşılabilir.

İncelenen programlarda göze çarpan aksaklıklardan birisi de öğretmen adayının kısmen de olsa uzmanlık alanını oluşturabileceği, okul bitirme tez derslerinin var olmayışıdır. Her adayın üzerinde çalışacağı konuyla akademik hayatı boyunca kazandığı bilgi ve becerileri, tezine aktararak ürün vermesi başarısı olabilecektir. Hazırlanan tezler mesleğe hazırlık aşamasında bireye önemli verilerde verebilecektir. Bu nedenle Türkçe Eğitimi lisans programlarında bir yarıyıl olacak şekilde bu dersin verilmesi, öğretmenlik bilgisi yetkin bireylerin yetişmesinde olumlu sonuçlar verecektir.

Üniversitelerin Eğitim Fakülteleri Türkçe Eğitimi ana bilim dallarında önem verilmesi gereken bir diğer sorun da “teknoloji tabanlı öğrenme yaklaşımı”dır. Bu öğrenme yaklaşımıyla ilintili olan Öğretim Teknolojileri ve Materyal Tasarımı ile Bilgisayar dersini göstermek mümkündür. 1998-1999 ve 2006-2007 programlarında Öğretim Teknolojileri ve Materyal Tasarımı ve Bilgisayar dersleri olarak var olan bu dersler, isim değişikliğine gidilerek 2018-2019 döneminden itibaren iki kredi olarak Öğretim Teknolojileri ile üç krediden oluşan Bilişim Teknolojileri olarak programda yerini almıştır. Öğretim Teknolojileri ve Materyal Tasarımı dersinde bireyler, alan ve meslek bilgisi ile teknolojik bilgiyi entegre edebileceği bir ortamı yakalayabilmektedirler. Ancak yapılan araştırmalarda Türkçe öğretmeni adaylarının bu konuda yetersiz oldukları sonuçlarına varılmıştır. Yaman ve Beyreli’nin (2006: 66) yaptığı incelemede, öğretmen adaylarının %38’inin konu alanıyla ilgili bilgi teknolojilerinin kullanımında kendilerini yeterli görmediği belirtilmiştir. Çağımızın getirdiği bir zorunluluk olan teknolojiye ayak uydurma gerekliliği, her alanda kendini hissettirmektedir. Türkçe öğretmeni bölümlerinde de bu konuda, birçok çalışma yapılmalıdır. Eğitim ortamları teknolojiyle bağlantılı bir şekilde donatılmalıdır. Şahin ve Akçay’ın (2011) yaptığı bir diğer araştırmada da “Türkçe öğretmeni adaylarının bilgisayar destekli eğitime ilişkin tutumlarında öğrenim görülen sınıf düzeyinin etkili olduğu ve öğrenim görülen sınıf düzeyi arttıkça bilgisayar destekli eğitime ilişkin tutumlarının da artması sonucudur.” Bu nokta da eğitim ortamlarında teknolojinin getirdiği bütün nimetler eğitime uyarlanarak zengin bir ortam elde edilmelidir. Ayrıca öğretim elemanları derslerinde teknolojik materyal kullanılmalıdır. Dikkat edilirse Öğretim Teknolojileri ve Materyal Tasarımı dersi ile Bilgisayar dersinin neredeyse iç içe geçmiş dersler olduğu gerçeğidir. Bu derslerin verilmiş biçiminde bir yenilik getirilebilir, alan eğitimcisi bir öğretim elemanı ile birlikte BÖTE bölümü öğretim elemanlarından bir öğretim elemanının ilgili dersi birlikte yürütmeleri dersin verimliliğini artıracaktır.

Yeni Türkçe Öğretmenliği programında 3. ve 4. yarıyıllarda ikişer kredi olarak verilen Eski, Yeni ve Halk Edebiyatı derslerinin ilk amacı, ele alınacak edebî eserler ile bu eserlerin muhatabı öğretmen adayları arasında güzel ilişkilerin kurulabileceği ortamların yaratılması olmalıdır. Bu derslerin önemine uygun olarak öğrencilerin ilgilerini çekecek ve belleklerini estetik değerlerle donatacak biçimde öğretim yapılmalıdır. Edebiyat eğitimi, “Öğrenciyi kültürümüzün güzel tarafları ile karşılaştırmak, hayalini geliştirmektir.” (Uğurcan, 1989: 151). Eski Türk Edebiyatı dersiyle ilgili Yazar ve Beyhan (2020: 1569) tarafından yapılan araştırmada, Eski Türk Edebiyatı alan yeterliliklerinin sağlanması için bu derslerin nitelik ve niceliğinin artırılması gerektiği, Eski Türk Edebiyatı derslerini takviye edici dersler olan Osmanlı Türkçesi ve Edebiyat Bilgi ve Teorileri derslerinin de nitelik ve niceliğinin artırılması gerektiği, YÖK’ün yeni öğretim planında olan alan seçimli derslerin de çeşitlendirilerek, Eski Türk Edebiyatına ilgi duyan veya bu alanda lisansüstü öğrenim yapmak isteyen öğretmen adaylarının ihtiyaçlarını karşılayacak düzeye getirilmesi gerektiğini belirtmiştir. Eski Türk Edebiyatı dersinin kendine has kaynakları olduğu düşünülürse, üç ya da dört yarıyıl bu dersin verilmesi hem estetik düşünce hem de kültür aktarımı bakımından uygun olabileceği düşünülmektedir. Ayrıca dil ve edebiyat dersleri seçimli dersler olarak düşünülmemelidir. Bu dersler zorunlu dersler olarak ele alınmalıdır. Alanında söz sahibi olabilecek bireylerin yetişmesinde önemli rolü olan dil ve edebiyat dersleri uygun kredi sayıları gözetilerek yeniden yapılandırılmalıdır.

Eski Türk Edebiyatı dersiyle ilgili bir diğer önemli husus bu dersin adlandırılmasıdır. Pek çok bilim dalının Türkçede kendi içinde terim çokluğu/ kargaşası/ sorunu yaşadığı bilinmektedir. Özellikle Eski Türk Edebiyatı bilim dalının çok geniş bir zaman dilimini kapsadığı, zengin kaynak durumu gerçekliği, geçmişten günümüze taşıdığı kültür yapısı, kendi içindeki “klasik” olma niteliklerine dikkat edildiğinde bu dersin adının Klasik Türk Edebiyatı olarak güncellenmesi gerekir. Çünkü öğrencilerde “eski” nitelendirmesiyle başlayan bu derse yönelik zaten bir önyargının olduğu bilinmektedir. Dolayısıyla eski sıfatının ders için olumsuz ve gereksizlik yönündeki metaforik algılanmasını daha çok pekiştirmek yerine bu dersin geçmişten günümüze üzerinde taşıdığı her tür zengin kültür birikime atfen “Klasik Türk Edebiyatı” ismi alan eğitimcilerinin işini kolaylaştıracağı gibi derse saygı ve istek de artacaktır. Zaten Üniversitelerarası Kurul bünyesinde Eski Türk Edebiyatı diye bir doçentlik alanı yoktur. Bu doçentlik alanının adı Klasik Türk Edebiyatı’dır.

İki kredi olarak verilen Türk Halk Edebiyatı dersi toplumu toplum yapan yani birleştiren bir görevi de üstlenmektedir. Halk Edebiyatını Elçin’in deyişiyle (1988: 3) “Anonim ve kolektif karakter taşıyan mahsullerle, tarihi bir gerçeklik olan tekke ve saz şiiri adını alan ferdi eserleri; halk hikâyelerini, köy orta oyunu dediğimiz temsilleri; meddah, karagöz ve ortaoyununu, hatta kuklayı halk edebiyatı adı altında topluyoruz.” şeklinde tanımlayabiliriz. Halk edebiyatı ürünleri, (ninniler, maniler, masallar, türküler, ilahiler, halk hikâyeleri, destanlar...) gençlerin milli hasletlerini, inanç değerlerini, milli hassasiyetlerini, hayal güçlerini, ufuklarını ve insani özelliklerini geliştirir. (Kafkasyalı, 2005: 63) Aynı şekilde Yeni Türk Edebiyatı dersi de 2 dönem olarak verilmektedir. Özkan ve Şahbaz (2011: 14) tarafından 116 öğretmen adayı tarafından yapılan araştırmada, Yeni Türk Edebiyatının içerik olarak birtakım eksikliklerinin olduğunu ve ayrıca “materyal (kaynak) sayısının ve çeşitliliğinin yetersizliği”, “kaynaklara ulaşmada sorun”, “işlevsel olmayan (düşük nitelikli) materyallerin kullanılması” ve “teknolojiden yeterince yararlanılmaması” gibi sorunların olduğu tespit edilmiştir. Bu ifade edilenlerden hareketle, üniversitelerin ilgili derslerini alan Türkçe öğretmen adaylarına, derslerin kazanımları zamanında ve yeterince verilmeli ki milli değerlerle donatılmış, kültürel anlamda yetkinliğe ulaşmış ve kendini gerçekleştirmiş bireyler ortaya çıkabilsin.

2006 Türkçe Öğretmenliği programında olduğu gibi 2018 programında da 2 kredi olarak verilen Çocuk Edebiyatı dersinin temel amacı, hitap edilecek çocuklarda kitaba ve okumaya karşı bir merak uyandırmak ve okuma isteği oluşturmaktır. Bu nedenle dersin amaç ve kazanımları amaca uygun düzenlenmelidir. Samur’un (2018: 242) 3. sınıfta öğrenim gören 20 kişi üzerinde yaptığı araştırmada, öğretmenlerin ve öğretmen adaylarının çocuk edebiyatının temel ilkelerinden dış yapı özelliği hakkında bilgi sahibi oldukları ancak kitapların içerik özellikleri hakkında yeterli donanımda olmadıkları saptanmıştır. “Nitelikli bir Türkçe öğretmeni adayının çocuk kitaplarına ilişkin gerekli bilgi ve donanıma sahip olabilmesi ise lisans eğitimi sürecinde, çok sayıda çocuk kitabıyla

karşılaşması ve bu kitapları çocuk edebiyatının ilkeleri doğrultusunda değerlendirme, eleştirebilme yeterliliğine sahip olması ile yakından ilgilidir.” (Mert, 2016: 1269) Özellikle ortaokul öğrencilerinin Türk Millî Eğitiminin temel amaçları ve anayasa ilkeleri dikkate alındığında öğrencilerde edebiyat zevkini oluşturma temel bir durum olduğu düşünülmektedir. Sanat ve zevkin ilerlemesi açısından ve lisans eğitimi sonunda öğretmen adaylarının eğitim kurumlarında çocuklarla beraber olacağı düşünülürse bu dersin kazanımlarını verebilmek bir yarıyıla mümkün görünmemektedir. Bu ders 2 yarıyıl ve 4 kredi olacak şekilde tasarlanmalıdır.

2018 Türkçe Eğitimi lisans programı ve önceki programlarda edebiyatın sinema ile olan ilişkisini inceleyen bir dersin varlığına rastlanmamıştır. Dünyada sinema sanatı, kültür anlamında yükselen, güncelliğini koruyan ve bireyin genel kültürünü artırarak sosyalleşmesini devindiren bir sanattır. Türk Edebiyatı da zengin bir hikâye ve roman edebiyatı geleneğine sahiptir. Günümüzde özellikle Türk dizilerinin ve Türk sinemasının dünyaya açılmasında bu edebiyatın kültür öğelerinin, hikâye ve roman kimliğinin sinema yönünden değerlendirilmesi gerekmektedir. Bu bağlamda 1 ya da 2 yarıyıl okutulacak şekilde “Sinema ve Edebiyat” dersinin programa eklenmesinde yararlı olacağı düşünülebilir.

Türk Millî Eğitiminin temel ve özel amaçları incelendiğinde özellikle Cumhuriyet döneminden sonra Türk hikâyesi, romanı ve şiirinin Türkçe öğretmeni adayları tarafından çok iyi öğrenilmesi ve öğretilmesi gerekmektedir. Çocuklara nesir alanında hikâye ve roman alışkanlığı kazandırabilmek için öğretmenin kendi okuma alanında daha çok hikâye ve roman alanyazımına hâkim olması beklenir ki, bu unsurlardan hangileri öğrencilere hitap ediyor, hangileri öğrenci seviyesine uygundur, bu değerlendirmeleri yapmak kolay olacaktır. 2019 MEB Türkçe Dersi Öğretim Programındaki, “hikâye unsurlarını belirler, hikâye edici metin yazar, canlandırır, roman türünü ayırt eder ve romanı yorumlar, şiir okur, şiir yazar, şiirin ahenk unsurlarını belirler” (MEB, 2019: 35-47) kazanımlarını aday öğretmenlerin öğrenciye aktarması ve özümsetebilmesi için lisans bilgi birikiminin yeterli olması gerekmektedir. Ayrıca bu dersler Çocuk Edebiyatı dersiyle de ilişkili olacak şekilde verilmelidir. Cumhuriyet Dönemi Türk Şiirleri, Cumhuriyet Dönemi Türk Hikâyeleri, Cumhuriyet Dönemi Türk Romanları dersleri 1 ya da 2 yarıyıl olacak şekilde programda yerlerini almalıdır.

Türk Millî Eğitiminin temel ve özel amaçları doğrultusunda Türk kültürünün öğrencilere tanıtılması hedeflenir. Bunun içinde Türk kültür ve medeniyetinin öncüleri, Türkçe öğretmenleri tarafından doğru bilinmesi gerekir. Hacı Bektaşî Veli, Mevlâna, Yunus Emre ve diğer tasavvuf şairlerin kültür hayatımızdaki yerinin temellendirilmesi düşünülmektedir. Aynı zamanda Millî Eğitim Bakanlığının “Değerler Eğitimi” kapsamında etik kavramına yoğun atıflarda bulunan Dini Tasavvufî Türk Edebiyatının öğrencilerin seviyesine göre şekillendirilmesi gerekmektedir. Bu nedenle de Türkçe Öğretmenliği lisans programına “Dini-Tasavvufî Türk Edebiyatı” dersi bir dönem de olsa ayrıca ele alınmalıdır.

VII. yarıyılda verilen “Dil Bilgisi Öğretimi” 2 kredi olacak şekilde tasarlanmıştır. İlköğretim, lise, lisans ve lisansüstü tüm kademelerde verilmesine rağmen bu dersin ne derece etkili olduğu tartışmalıdır. Dilbilgisi kurallarını bilen ama uygulayamayan ya da hedef kitleye aktarmada sorunlar yaşayan öğretmen adayları, dilbilgisi öğretiminin teorik aşamasında kalmışlardır. Kahraman’ın (2010: 10) Buca Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi Bölümünün birinci sınıfında okuyan 142 örgün eğitim öğrencisiyle, 109 ikinci öğretim öğrencisine yaptığı araştırmada adayların dilbilgisi kavramlarıyla ilgili eksik bilgilere sahip oldukları ve bu bilgileri ifade etmede yetersiz kaldıklarını belirtmiştir. Ünal ve Şahinci ise (2011: 1926) Türkçe öğretmenleri dil bilgisi konularının öğretilmesi konusunda olumsuz görüşe sahip olduğunu tespit etmiştir. Bundan dolayı Dil Bilgisi Öğretimi dersi, 2 yarıyıl olacak şekilde verilmelidir. Bu dersin anlayışı oyun, drama, tekerleme gibi eğlenceli etkinliklerle ilerlemek olmalıdır. Dil ve edebiyatımıza kaynaklık yapan eserlerimiz kullanılarak o eserler üzerinde uygulamalı çalışmalar yapılmalıdır. Kılıç ve Akçay’ın (2011: 30) Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Türkçe Öğretmenliği Bölümü’nde öğrenim gören 30 öğretmen adayından aldığı verilerle öğretmen adaylarının en çok karşılaştıkları sorunlar; dil bilgisi derslerine ayrılan zamanın yetersizliği, dil bilgisi öğretiminin kavramlar üzerinden yürütülmesi, öğretim üyeleri arasında terim birliğinin sağlanamamış olması ve yazım kılavuzunun sürekli yenilenmesi olarak tespit edilmiştir. Ayrıca Türk Dil Bilgisi I-II-

III-IV dersleri, Dil Bilgisi Öğretimi dersine temel teşkil ettiği için bu derslerin kazanımları eşgüdümlü ve uygun bir şekilde verilmelidir. Bu derslerde kültürümüze kaynaklık eden edebi metinler seçilmeli ve dil bilgisi konuları bu metinler üzerinden yürümelidir. Edebi metinlerin seçilmesindeki maksat, sadece kuralları öğretilen bir dil bilgisi öğretimi değil, sıkıcı bir ders ortamından sıyrılıp hem edebi metinlerden haz alma hem de dil bilgisine karşı milli bir duygunun oluşmasını sağlamaktır.

SONUÇ, TARIŞMA VE ÖNERİLER

Bu araştırmada 1998, 2006 ve 2018 Türkçe Eğitimi lisans programları incelenmiştir. 1926-27 Konya’da açılan Orta Muallim Mektebinde Türkçe öğretmeni yetiştirme serüveni ile bu süreç düşünülürse, Türkçe Öğretmeni yetiştirme olgusu birçok aşamadan geçerek günümüze kadar olgunlaşmıştır. Özellikle 1998 programı, ilköğretimde sekiz yıllık zorunlu eğitimle birlikte sürecin ilk ciddi atılımı olarak kabul edilebilir. 2006 yılında bir önceki programda yer alan birtakım derslerin çıkarılması ve yeni derslerin eklenmesi ile süreç bir başka boyut kazanmıştır. 2018 programında ise alan bilgisi derslerinin oranının bir önceki programa göre azaltılması anlaşılması güç bir durumla başa bırakmıştır. Nitelikli ve donanımlı öğretmen yetiştirmede, alan bilgisinin önemi yadsınamaz bir gerçekliktir. Bu nedenle Türkçe öğretmen adaylarına, bu derslerin etkili ve verimli bir şekilde işlenmesi çok önemli bir husustur.

İncelenen programlarda derslerin dönemlere göre ayarlanmasında birtakım sorunların olduğu gözlenmiştir. Küçükahmet’in de (2007: 209) belirttiği gibi “Birinci yarıyıldan sekizinci yarıyla doğru gidildikçe genel kültür azalır, öğretmenlik meslek bilgisi artar, alan bilgisi az çok ağırlığını korur.” ilkesiyle ders atamaları gerçekleşmelidir. Dünyada öğretmen yetiştirme programları genel olarak %50-60 alan bilgisi ve becerileri, %25-30 öğretmenlik meslek bilgisi ve becerileri, %15-20 genel kültür derslerini içerdiği (Küçükahmet, 2007: 210) söylenirse derslerin yerleştirilmesinde bu değerlendirmenin ışığında hareket etmenin faydalı olduğu ortadadır.

1998, 2006 ve 2018 Türkçe Eğitimi programları incelendiğinde şöyle bir tablo ortaya çıkacaktır: (Tabloda önerdiğimiz programın alan ağırlıkları da belirtilecektir.)

Programlar	Alan Bilgisi Ders Oranı	Meslek Bilgisi Ders Oranı	Genel Kültür Ders Oranı	Saat	Teorik	Uygulama	Kredi
1998 Programı	%46	%23	%31	159	125	34	142
2006 Programı	%56	%20	%14	162	128	34	145
2018 Programı	%49	%33	%18	157	143	14	150
Önerilen Program	%60	%20	%20	173	142	33	171

10.08.2020 tarihli Yükseköğretim Genel Kurulu toplantısında alınan kararla, alan eğitimi dersleri, öğretmenlik meslek bilgisi dersleri ve genel kültür dersleri şeklindeki gruplandırmayı dikkate alıp ayrıca “ders sayısı, ders saati / kredi sayısı ve yoğunluğu” konusunda da yine bu gruplandırmadaki sıralamaya dikkat edilmesi şartıyla öğretmenlik programlarındaki derslerin, müfredatların ve kredilerin belirlenmesinde, yükseköğretim kurumlarının ilgili kurullarının yetkilendirilmesine karar verilmiştir. (YÖK, 2020: 1) Alınan bu “yetki devri” kararıyla YÖK yeni bir sürecin de kapısını aralamış olmaktadır. Her üniversitenin kendi bünyesindeki fakülte, yüksekokul ve enstitüleri kendi inisiyatifiyle yapılandırmasının hem olumlu hem de olumsuz sonuçları olacaktır.

Olumlu olarak üniversiteler rekabetçi bir ortamda, bilgi ve tecrübelerini programlara yansıtacaklardır. Ancak bu sürecin olumsuz bir tarafı da bulunmaktadır. Üniversiteler arasında standart bir uygulamanın olmayacak olması, programların farklı farklı amaçlara hizmet etmesi olarak değerlendirilecektir. Oysaki programın hedefi öğretmen alan yeterlikleri ile eşgüdümlü hareket etmelidir. Yetki devri ile Türkçe Eğitimi programlarının kurgulanışında, öğretmenlik mesleği alan yeterliklerinin mi yoksa ilgili ana bilim dalındaki öğretim elemanlarının yeterliklerinin mi etkin olacağını zaman gösterecektir. Ayrıca bu programların değerlendirmesi ve geliştirilmesinde hangi ortak ölçütlerin olacağı da soru işaretlerine yol açacaktır. Bu durumda ötesinde farklı dersler olarak süreci tamamlayan öğretmen adaylarının hepsi, standart-ortak bir sınava (KPSS) gireceklerdir.

Bu değerlendirmelerin sonucunda Türkçe Eğitimi lisans programına yönelik öneriler şu şekilde belirtilebilir:

- Alan Eğitimi, Genel Kültür ve Meslek Bilgisi ders saatleri dünyadaki uygulamalarla orantılı bir şekilde belirlenmelidir.
- Ders içerikleri, Türk kültürünün en güzel ve nitelikli eserleri dikkate alınarak doğu ve batı kültürü de ihmal edilmeden belirlenmeli ve zenginleştirilmelidir.
- Türkçe öğretmeni adaylarının mesleki yeterlilik açısından staj eğitimlerine dikkatli bir şekilde danışmanlarınca ilgilenilmelidir ve “Sınıf Senaryoları” dersi programa eklenmelidir. Öğretmenlik mesleğinin uygulama evrelerinde, 6. yarıyıldan itibaren “Ders Gözlemleme”, 7. ve 8. yarıyıldarda “Ders Uygulama” dersleri konulmalıdır.
- Fakülte ve okul yönetimleri koordineli olarak çalışmalı, doğabilecek sıkıntılar anlık çözümlenmelidir.
- Türkçe Eğitimi ana bilim dallarında Türkoloji biliminin verileri göz ardı edilmemeli ve bu doğrultuda anabilim dallarına öğretim elemanları istihdam edilmelidir.
- Edebiyat derslerine ek olarak zorunlu ya da seçmeli ders olarak Dini Tasavvufi Türk Edebiyatı, Cumhuriyet Dönemi Türk Şiiri, Cumhuriyet Dönemi Türk Hikâyesi, Cumhuriyet Dönemi Türk Romanı ile Edebiyat ve Sinema dersleri eklenmelidir.
- Dil Bilgisi derslerinin ana dili bilincini geliştirdiği düşünülürse dersler edebiyatımıza kaynaklık yapan eserlerimiz kullanılarak o eserler üzerinde uygulamalı olarak yapılmalıdır.
- Son yarıyıldan itibaren, mesleki hayatına kısmen de olsa uzmanlık alanı oluşturacağı “Lisans Bitirme Tezi” dersi eklenmelidir.
- Türkçenin tarihi geçmişinin izlenebilmesi için Osmanlı Türkçesi dersinin 4 döneme çıkarılması zorunludur.
- Dinleme, Okuma, Yazma ve Konuşma Eğitimi derslerinin uygulama kredilerinin teori kredilerinden daha fazla olmasına özen gösterilmelidir.
- Çocuk Edebiyatı dersi 2 dönem okutulmalıdır.
- YÖK’ün yeni tasarısıyla üniversiteler arasında farklı uygulamaların olması, yatay geçiş yapacak öğrencileri olumsuz etkileyecektir. Daha sonraki dönemlerde bu bilim dalının lisansüstü programlarda öğrenci yeterliliğini etkileyeceği göz önünde bulundurulduğunda bu tasarının gözden geçirilmesinde fayda vardır.

Türkçe Öğretmenliği Lisans Öneri Programı

I.YARIYIL

	DERSİN ADI	T	U	K	AKTS
MB	Eğitime Giriş	2	0	2	3
MB	Eğitim Felsefesi	2	0	2	3
GK	Atatürk İlkeleri ve İnkılap T. 1	2	0	2	3
GK	Yabancı Dil 1	2	0	2	3
GK	Türk Dili 1	3	0	3	4
GK	Bilişim Teknolojileri 1	1	2	3	5
AE	Edebiyat Bilgi ve Kuramları 1	2	0	3	3
AE	Osmanlı Türkçesi 1	2	0	3	3
AE	Türk Dil Bilgisi 1	3	0	3	3
TOPLAM		19	2	21	30

II.YARIYIL

	DERSİN ADI	T	U	K	AKTS
MB	Eğitim Psikolojisi	2	0	2	3
GK	Atatürk İlkeleri ve İnkılap T. 2	2	0	2	3
GK	Yabancı Dil 2	2	0	2	3
GK	Türk Dili 2	3	0	3	4
GK	Bilişim Teknolojileri 2	1	2	3	5
AE	Edebiyat Bilgi ve Kuramları 2	2	0	3	3
AE	Osmanlı Türkçesi 2	2	0	3	3
AE	Türk Dil Bilgisi 2	3	0	3	3
AE	Dil Eğitiminin Temel Kavramları	2	0	2	3
TOPLAM		19	2	21	30

III.YARIYIL

	DERSİN ADI	T	U	K	AKTS
MB	Öğretim Teknolojileri	2	0	2	3
MB	Öğretim İlke ve Yöntemleri	2	0	2	3
MB	Seçmeli 1	2	0	2	4
GK	Seçmeli 1	2	0	2	3
AE	Çocuk Edebiyatı 1	2	0	2	2
AE	Osmanlı Türkçesi 3	2	0	3	3
AE	Türk Halk Edebiyatı 1	2	0	3	3
AE	Yeni Türk Edebiyatı 1	2	0	3	3
AE	Türk Dil Bilgisi 3	3	0	3	3
AE	Klasik Türk Edebiyatı 1	2	0	3	3
TOPLAM		21	0	21	30

IV.YARIYIL

	DERSİN ADI	T	U	K	AKTS
MB	Eğitimde Araştırma Yöntemleri	2	0	2	3
GK	Seçmeli 2	2	0	2	3
AE	Osmanlı Türkçesi 4	2	0	2	4
AE	Dini Tasavvufi Türk Edebiyatı	2	0	2	3
AE	Çocuk Edebiyatı 2	2	0	2	4
AE	Türk Halk Edebiyatı 2	2	0	3	3
AE	Yeni Türk Edebiyatı 2	2	0	3	2
AE	Türk Dil Bilgisi 4	3	0	3	3
AE	Klasik Türk Edebiyatı 2	2	0	3	3
AE	Seçmeli 1	2	0	2	2
TOPLAM		21	0	21	30

V.YARIYIL

	DERSİN ADI	T	U	K	AKTS
MB	Sınıf Yönetimi	2	0	2	3
MB	Sınıf Senaryoları	1	2	2	3
GK	Seçmeli 3	2	0	2	4
AE	Klasik Türk Edebiyatı 3	2	0	3	3
AE	Dinleme Eğitimi	1	2	2	3
AE	Okuma Eğitimi	1	2	2	4
AE	Cumhuriyet Dönemi Türk Romanı	3	0	3	4
AE	Cumhuriyet Dönemi Türk Şiiri	3	0	3	4
AE	Seçmeli 2	2	0	2	2
TOPLAM		17	6	20	30

VI.YARIYIL

	DERSİN ADI	T	U	K	AKTS
MB	Eğitimde Ölçme ve Değ.	2	0	2	3
MB	Öğretmenlik Uygulaması 1	2	3	4	3
GK	Seçmeli 4	2	0	2	3
AE	Yazma Eğitimi	1	2	2	3
AE	Konuşma Eğitimi	1	2	2	4
AE	Cumhuriyet Dönemi Türk Hikayesi	3	0	3	5
AE	Edebiyat ve Sinema	3	0	3	3
AE	Seçmeli 3	2	0	2	3
AE	Seçmeli 4	2	0	2	3
TOPLAM		18	7	17	30

VII.YARIYIL

	DERSİN ADI	T	U	K	AKTS
MB	Öğretmenlik Uygulaması 2	2	6	4	8
MB	Özel Eğitim ve Kaynaştırma	2	0	2	3
GK	Seçmeli 5	2	0	2	4
AE	Dil Bilgisi Öğretimi 1	3	0	3	5
AE	Dünya Edebiyatı	2	0	2	4
AE	Genel Dilbilim	3	0	3	4
AE	Seçmeli 5	2	0	2	2
TOPLAM		16	6	15	30

VIII.YARIYIL

	DERSİN ADI	T	U	K	AKTS
MB	Öğretmenlik Uygulaması 3	2	6	4	8
GK	Seçmeli 6	2	0	2	3
GK	Seçmeli 7	2	0	2	4
AE	Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğr.	2	0	2	4
AE	Tiyatro ve Canlandırma	3	2	3	5
AE	Lisans Bitirme Tezi	0	2	2	6
TOPLAM		11	10	15	30

Genel Toplam		T	U	K	SAAT	AKTS	YÜZDE
MB	Meslek Bilgisi	27	17	34	44	53	20
GK	Genel Kültür	30	4	34	34	54	20
AE	Alan Eğitimi	85	12	103	97	134	60
TOPLAM		142	33	171	173	241	100

Önerilen Seçmeli Dersler

ALAN EĞİTİMİ	T	U	K	MESLEK BİLGİSİ	T	U	K	GENEL KÜLTÜR	T	U	K
Türkçe Ders Kitabı İncelemesi	2	0	2	Çocuk Psikolojisi	2	0	2	Bilim ve Felsefe	2	0	2
Yaşayan Türk Lehçeleri	2	0	2	Okulda Rehberlik Uygulamaları	2	0	2	Ses Eğitimi ve Diksiyon	2	0	2
Doğu Dünyası Edebiyatı	2	0	2	Müze Eğitimi	2	0	2	Yazı Yazma Teknikleri	2	0	2
1980 Sonrası Türk Edebiyatı	2	0	2	Eğitim Hukuku	2	0	2	Hızlı Okuma Teknikleri	2	0	2
Yaratıcı ve Eleştirel Yazma	2	0	2	Bireyselleştirilmiş Öğretim	2	0	2	Kültür ve Dil	2	0	2
Eski Türkçe ve Metin İncelemeleri	2	0	2	Uzaktan Öğrenme Modelleri	2	0	2	Estetik ve Sanat	2	0	2
Orta Türkçe ve Metin İncelemeleri	2	0	2	Eğitim Sosyolojisi	2	0	2	Medya Okuryazarlığı	2	0	2
Köken Bilgisi	2	0	2	Eğitimde Ahlak ve Etik	2	0	2	Mitoloji	2	0	2
Masal İncelemeleri	2	0	2	Karakter ve Değer Eğitimi	2	0	2	Sosyal Antropoloji	2	0	2
Metin Şerhi	2	0	2					Ritüel ve Gelenek	2	0	2
								Kültürel Bellek	2	0	2

KAYNAKÇA

- Akpınar, Ş. (2016). Osmanlı Türkçesi Öğretimi Üzerine. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, Sayı: 44, 7-12.
- Altunbay M. (2017). Yazı Yazma Teknikleri Dersinin Türkçe Öğretmeni Adaylarının Yazı Yazma Becerisine Etkisi. *Milli Eğitim Dergisi*, Sayı: 217, 57-76.
- Alyaz Y. (2006). Dilbilim Dersinin İçerik, Amaç ve Kazanımlarına Yönelik Öğrenci Tutumları. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, Sayı:1, 23-44.
- Bağcı, H. (2010). Türkçe Öğretmeni Adaylarının Yazılı Anlatım Yeterlilik Düzeyleri. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, Sayı: 2, 45-68.
- Baran, B. (2018). Osmanlı Türkçesi Öğretiminde Arapça, Farsça ve Eski Anadolu Türkçesinin Yeri. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, Sayı: 7/4, 2131-2142.
- Brauner, C. J. ve Burns, H. W. (1982). Eğitim Felsefesi (Çev) S. Büyükdüvenci. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 15 (2), 291-298.
- Cemiloğlu, M. (2005). Yeniden Yapılanma Çerçevesinde Türkçe Eğitimi Programı ve Uludağ Üniversitesi. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, Sayı:2, 207-216.
- Çıfci, M. (2011). Türkçe Öğretmeni Yetiştirme Programı Sorunu. *International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, Volume 6/1 Winter 2011, 403-410.
- Elban M., Özdemir G. (2017). Bayburt Üniversitesi Öğrencilerinin Osmanlı Türkçesi Algısı. *International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, Volume 12/25, 289-304.
- Elçin, Ş. (1988) *Halk Edebiyatı Araştırmaları I*. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları.
- Güleç, İ. (2014). Eski Türk Edebiyatı Dersleri Nasıl Olmalı? *Ana Dili Olarak Türkçenin Eğitimi-Öğretimi Çalışma Toplantısı*, Sivas.

- Güzel. A. (2003). Türkçe'nin Eğitimi-Öğretimi Bölümlerinde Kurulması Gerekli Görülen Anabilim Dalları Hakkında Yeni Projelerimiz. *Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, Sayı 13, 63-86.
- Kafkasyalı, A. (2005). Türk Halk Edebiyatı Öğretiminin Önemi ve Lise Öğretim Programlarındaki Yeri Üzerine Bir Değerlendirme. *Atatürk Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, Sayı: 12, 61-76.
- Kahraman T. (2010). Dilbilgisi Öğretiminin Durumu ve Sonuçları Üzerine Küçük Bir Araştırma. *Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Dergisi*, Sayı: 27, 5-13.
- Kâhya, H. (2020). Türkçe Öğretmeni Adayları Osmanlı Türkçesi Dersi Hakkında Ne Düşünüyor? *Türkiyat Mecmuası*, Sayı:1, 129-160.
- Kanat Ö. (2020). Eğitim Fakültelerindeki Çocuk Edebiyatı Dersinin Öğretmen Adaylarının Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 8(3), 646-656.
- Kılıç M., Akçay A. (2011). Türkçe Öğretmen Adaylarının Görüşleri Çerçevesinde Dil Bilgisi Eğitimi. *Sakarya University Journal of Education*, Sayı:1, 26-31.
- Küçükahmet, L. (2007). 2006-2007 Öğretim Yılında Uygulanmaya Başlanan Öğretmen Yetiştirme Lisans Programlarının Değerlendirilmesi. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, Sayı:2, 203-218.
- MEB, (2019). *Türkçe Dersi Öğretim Programı*. Ankara: MEB Yayınları.
- Mert, E. L. (2016). Çocuk Edebiyatı Eleştirisinin Türkçe Öğretmen Adaylarının Çocuk Kitaplarını Gelişim Düzeylerine Göre Ayırıştırma Becerisine Etkisi. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, Sayı: 18, 1252-1274.
- Özbay, M. (2005). Türkçe Eğitimi Bölümleri İçin Lisans Programı Önerisi. *Eğitim Fakültelerinde Yeniden Yapılandırmanın Sonuçları ve Öğretmen Yetiştirme Sempozyumu 22-24 Eylül 2005*, Ankara: Gazi Üniversitesi Yayınları.
- Özkan, B., Şahbaz N. K. (2011). Türkçe Öğretmeni Adaylarının Alan Derslerinin İşlevselliğine Yönelik Görüşleri. *Sakarya University Journal of Education*, Sayı:1, 32-43.
- Özmen, H. (2008). Okul Deneyimi-I ve Okul Deneyimi-II Derslerine İlişkin Öğretmen Adaylarının Görüşleri. *Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, Sayı: 25, 25-37.
- Özmen, N., Yıldırım B. (2017). Üniversite Öğrencilerinin Osmanlı Türkçesine İlişkin Tutumlar. *Dil ve Edebiyat Araştırmaları*, Güz (16), 49-66.
- Öztürk, C. (2006). *Eğitim Fakülteleri Üzerine Bir Araştırma-Taslak Rapor*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Yayınları.
- Paker, T. (2008). Öğretmenlik Uygulamasında Öğretmen Adaylarının Uygulama Öğretmeni ve Uygulama Öğretim Elemanının Yönlendirmesiyle İlgili Karşılaştıkları Sorunlar. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, Sayı: 23, 132-139.
- Samur İnce, A.Ö. (2018). Öğretmen Adaylarının ve Öğretmenlerin Çocuk Edebiyatına İlişkin Görüşleri. *Karaelmas Journal of Educational Sciences*, Sayı:6, 231-243.
- Şahin A., Akçay A. (2011). Türkçe Öğretmeni Adaylarının Bilgisayar Destekli Eğitime İlişkin Tutumlarının İncelenmesi. *International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, Volume 6/2 , 909-918.
- Temizkan, M. (2008). Türkçe Öğretmeni Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları Üzerine Araştırma. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, Sayı 6, 461-486.
- Topçu, N. (2018). *Türkiye'nin Maarif Davası*. İstanbul: Dergâh Yayınları.
- Türer, A. (2006). Türkiye'de Öğretmen Yetiştirme ve Sorunları. *Abece Dergisi*, Sayı: Mart-Nisan, 1-9.

Uğurcan, S. (1989). Ali Canip ve Edebiyat Eğitimi. *Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, Sayı:1, 145 -158.

Ünal E., Şahinci C. (2011). Türkçe Öğretmenlerinin İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Türkçe Dil Bilgisi Konularının Öğretimine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi. *International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, Volume 6/1, 1915-1929.

Yaman, H., Beyreli, L. (2006). Türkçe öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları. *Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, Sayı: 32, 169-180.

Yazar İ., Beyhan E. (2020). Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliği Yeni Lisans Programında Eski Türk Edebiyatı Derslerinin Yeterlilik ve Sınırlılıkları. *Kastamonu Education Journal*, Volume 28, 1558-1572.

Yelok, V. S., Sallabaş, M. E. (2009). Öğretmen Adaylarının Anlatım Dersine ve Sözlü Anlatıma Yönelik Tutumlarının Değerlendirilmesi. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, Sayı:3, 581-606.

YÖK, (1998). *Eğitim Fakültesi Öğretmen Yetiştirme Lisans Programları*. Ankara: Yükseköğretim Kurulu Yayını.

YÖK, (2007). *Öğretmen Yetiştirme ve Eğitim Fakülteleri (1982-2007)*. Ankara: Yükseköğretim Kurulu Yayını.

<https://www.yok.gov.tr/Sayfalar/Haberler/2020/egitim-fak%C3%BCltelerine-yetki-devri.aspx>

(Erişim Tarihi: 30.09.2020)

EXTENDED SUMMARY

1.Introduction

One of the long-lasting discussion topics in Turkey, is the problem of teacher training. Society has imposed many roles and responsibilities on teachers. Especially; We can express the titles such as the individual who leads the society, realizes learning, achieves academic success, and uses our language effectively. "Therefore, the increasing expectations of the society from education and teachers have made the roles of teachers in the education system quite different. This situation increases the importance of training teachers. " (Temizkan, 2008: 463) While education philosophy, programs and technologies are updated in accordance with the conditions of the age in developed countries, on the contrary, it is obvious that education and training in underdeveloped countries are in an impasse. Meanwhile, Turkey is a country with educational tradition with accumulation from the past. During the Seljuk State, the Ottoman Empire and the Republic period, different types of schools and the need for teachers of these schools were met in different ways. With the Republic period, teacher training has progressed increasingly with new innovations. In the first years of the Republic, teacher training policies, which were carried out successfully, displayed a negative outlook with some unsuccessful practices in the following years. "The closure of Village Institutes in 1954, short-term teacher training practices, and teacher training by sending letters are bad examples of this situation." (YÖK, 2007: 3)

One of the most important stages in teaching mother languages to new generations in all aspects is the issue of Turkish education in universities. The more qualified the education at universities is, the more positive the effects of this will be on the society. For example; Individuals who express what they read and think, who are self-confident, and who have high critical and synthesis skills will be seen at all levels of society. It is also essential to make use of categories such as language philosophy, literature, linguistics, history and culture while studying Turkish.

Teaching language without philosophy would be incomplete. With language philosophy, the essence, origin, meaning and structure of the language are questioned. With linguistics, how the language is acquired and how it should be taught is questioned. Language, culture and literature are

elements that complement each other. By using native Turkish, many cultural values are created and the language actually becomes a cultural transmitter. Literature, which is an art of language, is also included in the culture. Language education institutions should do their education and training by using all these components. In the words of Topçu (2018: 47): "We need a human school. A school that reaches us to our own soul; Let it introduce that our every action has a moral value. In this school, the culture of literature, history and philosophy will be at the forefront and its educators will be exemplary people, not just civil servants. Only with the adoption of such a brand new understanding will it be possible to establish the Turkish nation's education and to open a renaissance in our souls".

It is very important to handle teacher training programs in universities with a multidisciplinary approach. It is seen that in the "New Turkish Language Teaching Curriculum" announced by YÖK in 2018, the education is given in categories of 49% Field Education, 33% Vocational Knowledge and 18% General Culture. It is observed that there is a predominant trend towards field education. However, teacher candidates should not be considered only as competent people in their fields. Just knowing is not enough. Transmitting what you know and having intellectual knowledge are also of critical importance. Therefore, teachers should have educational skills and knowledge that can positively change the behavior of students. It is necessary to increase the weight of the lessons in Turkish Language Teaching programs in a way that will open the horizons of their interlocutors in terms of professional culture and general culture. In the light of all these mentioned, it is essential that the courses including field knowledge, professional knowledge, general culture and technology are handled in a blended manner. If such a program can be successfully created, the graduates of education will be individuals who have the qualities of a good pathfinder, guide, leadership, have knowledge of technology and can use it effectively in their field, questioning, taking risks, being active, having a positive approach to life with high moral values, and open to self-improvement and change. (Türer, 2006: 9-10)

2. Method

In this study, Turkish Language Teaching Undergraduate programs of 1998, 2006 and 2018 were compared by applying descriptive research steps and the data were determined through document analysis.

3. Findings, Discussion and Results

In this research, 1998, 2006 and 2018 Turkish Education undergraduate programs were examined. Considering this process with the adventure of training Turkish teachers in the Secondary Teacher Training School opened in Konya in 1926-27, the phenomenon of training Turkish teachers has matured until today through many stages. In particular, the 1998 program can be regarded as the first serious breakthrough of the process with eight years of compulsory education in primary education. In 2006, the process gained another dimension with the removal of some lessons from the previous program and the addition of new courses. In the 2018 program, the reduction in the rate of field knowledge courses compared to the previous program left you with an incomprehensible situation. The importance of field knowledge in training qualified and equipped teachers is an undeniable reality. Therefore, it is very important for Turkish teacher candidates to teach these lessons effectively and efficiently.

It was observed that there were some problems in arranging the courses according to the terms in the programs examined. As Küçükahmet (2007: 209) states, "As one goes from the first semester to the eighth semester, the general culture decreases, the teaching profession knowledge increases, the field knowledge more or less maintains its weight." Course assignments should take place with this principle. If it is said that teacher training programs in the world generally include 50-60% field knowledge and skills, 25-30% teaching profession knowledge and skills, 15-20% general culture lessons (Küçükahmet, 2007: 210), it is obvious that it is beneficial to act in the light of this evaluation.

With the decision taken at the Higher Education General Assembly meeting dated 10.08.2020, taking into account the grouping in the form of field education courses, teaching profession lessons and general culture lessons, and it was decided to authorize the relevant boards of higher education

institutions in determining the courses, curricula and credits in teaching programs, again on the condition that the order in this grouping is considered (YÖK, 2020: 1). With this “transfer of authority” decision, YÖK has opened the door to a new process. Structuring the faculties, schools and institutes within each university on its own initiative will have both positive and negative consequences. Positively, universities will reflect their knowledge and experience into the programs in a competitive environment. However, this process also has a negative side. The fact that there will not be a standard practice among universities will be evaluated as the programs serving different purposes. However, the goal of the program should be coordinated with the teacher field competencies. Time will show whether the competencies of the teaching profession or the competencies of the lecturers in the relevant department will be effective in the design of Turkish Education programs with the transfer of authority. In addition, which common criteria will be used in the evaluation and development of these programs will raise questions. In this case, all of the teacher candidates who complete the process by taking different courses will enter a standard-common exam (KPSS).

As a result of these evaluations, suggestions for the Turkish Education undergraduate program can be stated as follows:

- Field Education, General Culture and Vocational Knowledge course hours should be determined in proportion to the practices in the world.
- Course contents should be determined and enriched without neglecting the eastern and western culture, taking into account the most beautiful and qualified works of Turkish culture.
- The internship training of Turkish teacher candidates should be carefully attended by their advisors in terms of professional competence and the "Classroom Scenarios" course should be added to the program. In the implementation phases of the teaching profession, "Course Observation" in the 6th semester and "Course Application" in the 7th and 8th semesters should be included.
- Faculty and school administrations should work in coordination and any problems that may arise should be solved instantly.
- In the departments of Turkish Education, the data of Turcology should not be ignored and academic staff should be employed in the departments accordingly.
- In addition to the literature courses, Religious Sufi Turkish Literature, Republic Period Turkish Poetry, Republic Period Turkish Story, Republic Period Turkish Novel and Literature and Cinema courses should be added as compulsory or elective courses.
- If it is thought that grammar lessons improve mother tongue awareness, the lessons should be done practically on those works by using our works that are the source of our literature.
- In the last semester, the "School Graduation Thesis" course, which will partially form an area of expertise, should be added to his professional life.
- In order to observe the historical background of the Turkish language, the course of Ottoman Turkish must be extended to 4 semesters.
- Care should be taken to ensure that the practice credits of Listening, Reading, Writing and Speaking Education courses are more than theory credits.
- Children's Literature course should be taught in 2 terms.
- Having different applications between universities with the new design of YÖK will negatively affect students who will transfer undergraduate students. Considering that this branch of science will affect student competence in graduate programs in the following terms, it is useful to review this bill.

